

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Δ

4 ΙΟΥΝΙΟΥ 1926

ΑΡΙΘ 23

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ

Εἶνε παρατηρημένον ἐν τῇ Ἱστορίᾳ, ὅτι ἡ δρᾶσις καὶ ἡ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας ἦτο πάντοτε ἀντιστρόφως ἀνάλογος πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ἐξωτερικῆς ἀσφαλείας καὶ δυνάμεως συναίσθημα τῆς γενικῆς ἐκκλησιαστικῆς συνειδήσεως. Ἐφ' ὅσον δὴλον ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἠορᾶνετο ἑαυτὴν στηριζομένην ἐπὶ τὸν προστατευτικὸν τῆς πολιτείας βραχίονα, ἐπῆρχετο ἀμβλυνεῖς τις τῆς ἐκκλησιαστικῆς εὐαισθησίας καὶ χάλασις τῆς παντοίας αὐτῆς ζωτικότητος καὶ δραστηριότητος, προϊούσαι κατὰ λόγον τῆς ἀσθενείας τῆς ἐπὶ τὴν ἀλλοτρίαν προστασίαν πεποιθήσεως. Ἐκ τοῦ ἐναντίου, ὡσάντις ἡ Ἐκκλησία, περιβλέπουσα καὶ ἐπισκοποῦσα τὴν ἐν τῷ κόσμῳ θέσιν τῆς, διεγίνωσκεν ἐγκατάλειψιν ἀπὸ μέρους τοῦ ἰσχυροῦ αὐτῆς κοσμικοῦ παραστάτου, καὶ, κατ' ἀκολουθίαν, ἔλλειψιν ὕλικῆς δυνάμεως εἰς ἐπιβολήν, τότε μάλιστα εὗρισκεν ἐξ ἑαυτῆς τοὺς πόρους τῆς εἰς τὴν φύσιν, τὸ ἔργον καὶ τὴν ἀπρωτολήν αὐτῆς προσιδιαιζούσης δυνάμεως, τῆς δυνάμεως τῆς κατ' ἐξοχὴν καὶ ἀποκλειστικῶς ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς, καὶ τότε ἀκριβῶς ἐνεφάνιζε ζωὴν καὶ κίνησιν καὶ δρᾶσιν, ἔλως ἀλλοίας πρὸς τὰς τοὺς σωματικούς καὶ ὕλικούς ὀργανισμούς ζωογονούσας. Ἡ ζωὴ αὕτη τῆς Ἐκκλησίας ἐνετεινετο ἰδιαζόντως καὶ ἐκορυφοῦτο κυριόλεκτικῶς εἰς παντοδυναμίαν ἀνεξήγητον ἐκ τῶν γηγένων καὶ ἀνθρωπίνων καὶ κοσμικῶν ὑπολογισμῶν καὶ αἰτίων, ὡσάντις ἡ Ἐκκλησία οὐ μόνον διεπίστου στέρησιν πάσης ἀπὸ κοσμικῶν παραγόντων βοήθειας καὶ στηριγμοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐδοκιμάζετο καὶ συνεθλίβετο καὶ ὠδύνατο ὑπὸ καταπιέσεις καὶ διωγμούς καὶ πόλεμον κατ' αὐτῆς. Τότε δὴ τότε ἐξαίφνης διηνοίγοντο οἱ κρουνοὶ τῆς ζωῆς τῆς, καὶ τότε ἀκριβῶς ἐζῆ τὴν ἐμπρέπουσαν τῇ Χριστοδομήτῃ καὶ Πνευματεμόρῃτῃ Ἐκκλησίᾳ ζωὴν, ἣτις ἀνεδεικνυε τοὺς μεγάλους χαρακτήρας, τὰς ὑπερόχους ψυχάς. Αἱ ψυχαὶ αὗται ὕφουν τὸ ἠθικὸν καὶ πνευματικὸν τῶν ἀνάστημα πρὸ τῆς ὕλικῆς τοῦ κόσμου

ἰσχύος μεγα-μεγαλωστί, δὲν ὑπῆρξε δὲ δύναμις καὶ ἐπιβολὴ κοσμικῆ μὴ ὀρωδῆσασα πρὸ τοῦ ἠθικοῦ τῆς Ἐκκλησίας κράτους καὶ μὴ καταθέσασα τὰ ὅπλα πρὸ τῶν ἐκ τῶν ἀγωνισμάτων τῆς Ἐκκλησίας αἰμασσόντων πιστῶν καὶ μὴ συνθηκολογήσασα πρὸς τὴν ἡρεμον καὶ γλυκειὰν τῆς χριστιανικῆς θρησκείας δύναμιν.

Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ προσαχθῶσιν ἐνταῦθα ἐκ τοῦ μακραιώγους βίου τῆς Ἐκκλησίας παραδείγματα περιπτώσεων, ἀπεικονιζουσῶν ταύτην ἢ ἐκείνην τὴν κατάστασιν καὶ τὸν βαθμὸν τῆς ἀκμῆς αὐτῆς. Ἐκ τῆς ὅλης ἱστορίας αὐτῆς θὰ ἦρει νὰ ὑπομνησθῶσι δύο μεγάλαι περιόδοι, ἡ μὲν τῶν ἐξοντωτικῶν διωγμῶν ἐν αὐτῇ τῇ ἀρχῇ τοῦ σταδίου τῆς, ἡ δὲ τῆς ὑπὸ τὸν σκληρότερον τῶν τυράννων δουλείας τῆς μετὰ τὴν τοῦ Βυζαντινοῦ κράτους πτώσιν, διὰ νὰ δειχθῆ ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἐν ἑαυτῇ εἶχε τὴν πηγὴν, ἐξ ἧς ἦντλει ὡς ἄλλος Ἄντατος ἀνεξάντλητον καὶ ἀκατάλυτον δύναμιν.

Εἰς τὰς σκέψεις ταύτας ἤγαγεν ἡμᾶς ἡ ἐναγχος δημοσίευσίς τῶν ἐκ τῆς Σοβιετικῆς Ρωσίας ἐντυπώσεων γνωστοῦ Ἄγγλου, ὅστις, περιγράφων τὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν περιήλθεν ἐπ' ἐσχάτων ἡ ἀπέραντος ἐκείνη χώρα, ὡς ἐκ τῆς ἐπικρατήσεως τῶν μπολσεβίκων, ἐπ' ἰσῆς δὲ καὶ τοὺς διωγμούς τούτων κατὰ τῆς χριστιανικῆς θρησκείας, διαπιστοῖ ἀκριβῶς τὸ αὐτὸ φαινόμενον, ὅπερ παρατηρεῖ ὁ ἐμφίλοσοφῶν ἐπὶ τοῦ καθ' ὅλου βίου τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας. Λέγει δὴλα δὴ ὁ ἐν λόγῳ ξένος, ὅτι ὑπὸ τὸ τῶς τσαρικὸν καθεστῶς ἡ Ἐκκλησία τῆς Ρωσίας, καίπερ ἠνωμένη οὖσα μετὰ τοῦ Κράτους, καὶ δὴ Κράτους πανισχύρου, δὲν εἶχε μολαταῦτα τὴν δύναμιν τὴν ἠθικὴν, τὴν ὁποίαν ἐκδηλοῖ σήμερον οὐ μόνον χωρισθεῖσα ἀπὸ τοῦ Κράτους, ἀλλὰ καὶ καταδιωχθεῖσα καὶ διαρκῶς πολεμουμένη ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τελείαν ἐξόντωσιν. Ὑπὸ τὴν πίεσιν καὶ τὸν διωγμὸν τοῦτον τῆς μπολσεβίκης τυραννίας ἐπῆλθε μία σφόδρα ἀξιοσημείωτος ἀναγέννησις καὶ ἀναζωπύρωσις τῆς εὐσεβείας τοῦ λαοῦ, δύναται δὲ τις ἀσφαλῶς νὰ ἰσχυρισθῆ ἐξ ὅσων παρατηρεῖ σῆ-

μερον, ὅτι εἰς τὴν τέως φυτοζωοῦσαν ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν τοῦ Κράτους Ἐκκλησίαν, διανοίγεται μέλλον λαμπρόν, παρὰ τὰς ἐπελθούσας ἐν αὐτῇ ἐσωτερικὰς διαμάχας καὶ διαιρέσεις.

Τοῦτο ὄντως διαπιστοῦμεν καὶ ἡμεῖς παρακολουθοῦντες ἐπιμελῶς τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἐν Ρωσίᾳ ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων. Ἐπὶ τοῦ τσαρικοῦ καθεστῶτος οἱ πλεῖστοι ἐξήναγκάζοντο νὰ εἶνε ὀρθόδοξοι, καὶ αὐτὸς δὲ ὁ κλῆρος, ὡς Ἐκκλησία ποιμαίνουσα ἐκυδέρινα τὸ ποιμνιον περιεζωσμένος τὸ σιδηροῦν τοῦ Κράτους ξίφος. Σήμερον πᾶς ἐκεῖ ὀρθόδοξος, ὡς τοιοῦτος, ἀνήκει συνεδητῶς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν του· ὁ κλῆρος δὲ καὶ ζῆ πολλὰκις τὴν ζωὴν τῶν μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν· μόνον δὲ σήμερον δύναται νὰ λεχθῆ ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἀριθμεῖ ζῶντα μέλη ἢ, ἕπερ ταυτὸν, μόνον σήμερον ὑπάρχει Ἐκκλησία ζῶσα τὴν ἰδίαν ζωὴν, ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῆς θείων θησαυρῶν ἀντλοῦσα τὴν ἑαυτῆς ζωτικότητά.

Ὁ μόνον λοιπὸν ἐκ τοῦ ἱστορικοῦ παρελθόντος, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ σημερινοῦ παρόντος δυνάμεθα ν' ἀντλήσωμεν διδάγματα πρὸς ρύθμισιν τοῦ μέλλοντος. Καὶ τὰ διδάγματα ταῦτα λέγουσιν, ὅτι ὁ κοσμικὸς παράγων εἶνε μηδὲν πρὸ τῆς ἀκαταβλήτου ἠθικῆς ἰσχύος τῆς Ἐκκλησίας, τῆς δ' Ἐκκλησίας ἡ πνευματικὴ μάχαιρα τότε μάλιστα νικᾷ τὸν κοσμικὸν ἐπίβουλον, ὅταν χειραφετῆται ἀπὸ τοῦ ὀλοκοῦ του στηρίγματος καὶ ὅταν ἐκ τῶν πρὸς αὐτὴν ἐναντιώσεων καὶ πιέσεων καὶ διωγμῶν τοῦ κόσμου ἐκπυροῦται εἰς παντοδύναμον ἠθικὴν ἀντίδρασιν.

Ο ΚΛΗΡΟΣ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΟΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ (ΕΠΙ ΤΗ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΑΙ ΤΗΣ ΕΞΟΔΟΥ ΤΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ)

Δ'.

Ὡς πᾶσαι αἱ ἱεραὶ Μοναὶ τῆς Ἑλλάδος παρέσχον χρῆμα καὶ αἷμα ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἔθνους, οὗτω καὶ τῆς Ναυπακτίας καὶ Ἀκαρνανίας αἱ Μοναὶ φιλοτίμως ἀμιλλώμεναι ἐκθύμως ἠγωνίσθησαν εἰς τὸν καλλίνικον ἀγῶνα ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος.

1.

Δαμιανὸς Τσουνόπουλος, ἠγούμενος ἀγίου Δημητρίου Ἀποδοτίας.

Οὗτος κατήγετο ἐκ τοῦ χωρίου Κουτουλίστα τῆς συνήφιοις. Ἦτο δὲ ἕγγαμος καὶ πατὴρ δύο θυγατέρων. Τὸ ἐπάγγελμα ποιμῆν. Θείῳ ζήλῳ κινούμενος 18 Μαυσε τῷ 1805 ἐν τῷ Δήμῳ Ἀποδοτίας παρὰ τὴν

Μεγάλην Λομποτινὰν τὴν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, ἧς καὶ ἠγούμενος διωρίσθη. Ἀφιέρωσε δὲ εἰς αὐτὴν πᾶσαν τὴν περιουσίαν του ὑποχρεώσας καὶ τὴν σύζυγόν του νὰ καρεῖ μοναχὴ ὅπερ εὐχαρίστως ἔπραξε μετονομασθεῖσα Εὐθυμία. Αἱ δύο θυγατέρες του διέμενον ἐν τῇ ὑπ' αὐτὸν Μονῇ. Τῷ αὐτῷ ἔτει προσῆλθεν εἰς τὴν ἰδίαν Μονὴν καὶ ὁ Ζωσιμᾶς, καρεῖς μοναχός, με ὄλην του τὴν κινητὴν καὶ ἀκίνητον περιουσίαν καὶ μετὰ τῶν δύο τέκνων του, ὑποσχεθεὶς νὰ ἐγκαταβίωσῃ ἐν τῇ Μονῇ Ἁγίου Δημητρίου μετὰ τοῦ Δαμιανοῦ Τσουνοπούλου. (ἔγγραφον Μητροπόλεως Ἀκαρνανίας πρὸς τὸν Φωκίδος ἐπίσκοπον Νεόφυτον ὑπ' ἀριθ. 221 τῆς 15 Δ)βρίου 1840).

Ἐν τῶν τέκνων τοῦ Ζωσιμᾶ βραδύτερον ἐχειροτονήθη ἱερομόναχος μετονομασθὲν Ἀνθιμος (αὐτόθι). Ὁ Δαμιανὸς μιμούμενος τοὺς παλαιοὺς στυλίτας μοναχοὺς ἐγένετο στυλίτης ἀσκόδουμος ἐπὶ στύλου παρὰ τὴν Μονὴν του. Διὸ ἐκλήθη στυλίτης (αὐτόθι). Ὡς στυλίτης ἠσκήτευσεν δις τῷ 1818—1820 καὶ ἐπὶ ἐν ἔτος τῷ 1825. Μεταβάς εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐμυήθη τῶν μυστηρῶν τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας καὶ πλήρης πατριωτικοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἐπιστρέψας εἰς τὴν Μονὴν του ἐπεδόθη εἰς περιοδείας ἀνά τὴν Ἀνατολικὴν καὶ Δυτικὴν Ἑλλάδα πρὸς ἔγγραφὴν μελῶν τῆς Ἑταιρείας. Ἐν τῇ Μονῇ του ἐφιλοξένησεν ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας ὑπὸ τὰ ὄμματα τῶν Τούρκων χωρὶς νὰ γένηται ἀντιληπτὸς ὑπ' αὐτῶν τὸν Δ. Αἰνιὰν κατελθόντα πρὸς διοργάνωσιν τῆς ἐπαναστάσεως.

Ἐλαβε μέρος λαμπρῶς ἀγωνιζόμενος εἰς δύο κατὰ τῶν Τούρκων μάχας, εἰς τὴν ἐν τῇ θέσει Κελλί τοῦ Μυνηίου ὄρους τῷ 1825 καὶ εἰς τὴν τοῦ Ἀντιορίου, ἐν ἧ ἐπληρώθη κατὰ τὴν κεφαλὴν. Κατὰ τὴν δευτέραν πολιορκίαν τοῦ Μεσολογγίου ἠγωνίζετο λαμπρῶς εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τοῦ πυρός· κατὰ δὲ τὴν ἔξοδον τῆς ἐνδόξου φρουρᾶς τοῦ Μεσολογγίου (10 Ἀπριλίου 1826) μετὰ τοῦ ἐπισκόπου Ρωγῶν Ἰωσήφ καὶ ἄλλων κληρικῶν ὑπέστη τὸν μαρτυρικὸν θάνατον. Μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν πραγμάτων καὶ τὴν διάλυσιν τῶν Μονῶν τῷ 1833 ἡ σύζυγός του Εὐθυμία μοναχὴ ἐζήτησε νὰ ἀνακαταλάβῃ τὴν ἀφιερωθεῖσαν περιουσίαν της καὶ τοῦ συζύγου της πρὸς συντήρησιν καὶ προκομισμὸν τῶν θυγατέρων της, ἀλλ' ἡ Κυβερνήσις δὲν ἐπέτρεψε τοῦτο, διότι «δὲν δύναται περιουσία ἀπαξ ἀφιερωθεῖσα νὰ ἀπαιτῆται παρὰ τῶν συγγενῶν». Ἐπειδὴ ὅμως ὁ σύζυγός της Μοναχὸς Δημήτριος Τσουνόπουλος 1) ἠτοπρωταίτιος τῆς συστάσεως τοῦ μοναστηρίου 2) ἐπειδὴ ἀγωνιζόμενος ἐφονεύθη ἐν Μεσολογγίῳ 3) ἐπειδὴ ἡ σύζυγός του καὶ ἡ μήτηρ του ἀπ' ἀρχῆς ἦτο λόγος νὰ περιθάλπωνται

παρά τοῦ Μοναστηρίου του, διὰ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις διὰ τοῦ ἀπὸ 25 Μαΐου 1836 Διατάγματος διέταξε νὰ δίδονται εἰς τὴν σύζυγόν του Εὐθυμίαν μοναχὴν, τὴν μητέρα του, τὴν χήραν θυγατέρα της ἀνὰ 15 δραχμαὶ κατὰ μῆνα ἐκ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου λόγω περιθάψεως ἐφ' ὅρου ζωῆς των (ἔγγραφον Ἰ Συνόδου πρὸς τὸν Ἀκαρνανίας Πορφύριον ὑπ' ἀριθ. 2834 τῆς 6 Ἰανουαρίου 1836).

2.

**Οἱ μοναχοὶ τῆς Κοζίτισης
Πολύκαρπος καὶ Ἀγαθάγγελος.**

Οἷτοι ἔλαβον μέρος εἰς τὴν κατὰ τῶν Τούρκων γενομένην τῇ 23 Ἀπριλίου 1825 μάχην ἐν τῷ Κελλί τοῦ Μυήνου ὄρους, καθ' ἣν κατετροπώθη ὁ ὑπὸ τὸν Τουρκαλβανὸν Πρεβίσταν Τουρκικὸς στρατός. Κατὰ τὴν δευτέραν πολιορκίαν τοῦ Μεσολογγίου μὴ δυνάμενοι νὰ συγκρατήσωσιν ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀκάθεκτον πῦρ τοῦ πατριωτισμοῦ ἀνεχώρησαν διὰ τὸ ἀγωνιζόμενον Μεσολόγγιον καὶ ὁ μὲν Πολύκαρπος διαλαθὼν τὴν προσοχὴν τῶν πολιορκητῶν κατώρθωσε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν πολιορκουμένην Πόλιν, ἀλλ' ὁ Ἀγαθάγγελος συλληφθεὶς κατεκρεουργήθη ὑπὸ τῶν Τούρκων.

3.

**Ὁ Ἡγούμενος τῆς ἐν Πλαγιᾷ Ἀκαρνανίας
Μονῆς Ἱερομόναχος Γεώργιος Ν. Σπύρου.**

Οἷτος μετὰ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Πλαγιᾶς συνετέλεσεν εἰς τὴν ἄλωσιν τοῦ φρουρίου Πλαγιᾶς μετὰ τοῦ χιλιάρχου Τζόγκα καὶ προσέφερε καὶ χρηματικὰ ἐνισχύσεις εἰς τὸν ἀγῶνα. Ὁ Μαυροκορδαῖτος γράφων ἐκ Κομποτίου τῇ 17 Ἰουνίου τοῦ 1822 ἐπήνεσεν αὐτόν. Ὁ ἀρχιστράτηγος καὶ διευθυντὴς πασῶν τῶν κατὰ ξηρὰν δυνάμεων τῆς Ἑλλάδος Ριχάρδος Τζώρτζης τῇ 10ῃ Ἰανουαρίου 1829 ὠνόμασεν αὐτὸν ἱερέα τοῦ Γενικοῦ Στρατοπέδου εἰς τὰ ἐθνικὰ Στρατεύματα τῆς Ἑλλάδος Ἐν ἐτέροις ἐπτὰ ἔγγραφοις ἀναφέρονται αἱ πολεμικαὶ ἐνέργειαι τοῦ Ἱερομόναχου τούτου, ὁ ὁποῖος, ὅπως ἤξευρε νὰ ἱερουργῆ, τοιουτοτρόπως ἐγίνωσκε καὶ γὰ πολεμῆ μετὰ τῶν παλληκαρίων του. Τὸ μοναστήριόν του ὅμως βραδύτερον παρ' ὅλας τὰς καταβληθείσας ἐνεργείας τόσον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Πορφυρίου, ὅσον καὶ τῶν κατοίκων Πλαγιᾶς διελύθη, διότι δὲν εἶχε ἔξ τοῦλάχιστον μοναχοὺς ἀπαιτηθέντας διὰ Διατάγματος τοῦ Ὁθωνος πρὸς διατήρησιν οἰασδῆποτε Μονῆς τοῦ Κράτους.

4.

Ἀναγνώστης Χονδρός.

Ἦτο κλέφτης τοῦ Ζυγοῦ. Τῷ 1809 ἔκλειψε τὰ πολεμοφόδια τῆς ἀποθήκης Ἀγρινίου. Συλληφθεὶς ἐρ-

ρίφθη εἰς τὰς φυλακὰς καὶ κατεδικάσθη εἰς τὸν δι' ἀγχόνης θάνατον παρὰ τοῦ Μουσελίμη Ἀγρινίου Σουλεϊμάν Μπέυ. Τότε ὁ Χονδρὸς ἐζήτησε τὴν προστασίαν τῆς Μονῆς Κατερινοῦς ὑποσχεθεὶς νὰ ἀφιερῶσιν τὴν περιουσίαν του εἰς τὴν Μονήν, ἑαυτὸν καὶ τὴν σύζυγόν του Βασίλων νὰ δουλεύουν εἰς τὴν Μονὴν μέχρι τέλους τοῦ βίου των. Ὁ δὲ τότε Ἡγούμενος Σαμουὴλ ἐμέτρησε 13 πουργία γροσίων εἰς τὸν Μουσελίμη καὶ τὸν ἔσωσεν ἀπὸ τῆς ἀγχόνης (ἔγγραφον Μονῆς Κατερινοῦς, πρὸς τὴν Ἐπισκοπὴν 10 Ἰουλίου 1834 ἀριθ. 70). Ὁ Χονδρὸς ἐγένετο μοναχὸς καὶ ἀκολούθως Ἡγούμενος ἐπὶ ἱκανοὺς χρόνους. Κατὰ τὴν διάλυσιν ὁμοῦ τῆς Μονῆς λαβὼν ὅ,τι ἠβουλήθη μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀνεψιοῦ καὶ κατέλιπεν ὅ,τι ἰδιοποιήθη. Ἡ Γραμματεία τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἐξησφάλισε τὴν περιουσίαν τῆς Μονῆς (ἀριθ. 1707. 24 Ἰαν. 1840 ἔγγραφον Γραμματείας ἀρχεῖον).

5.

Ἰγνάτιος Μπούτης.

Οἷτος κατήγετο ἐκ Σταμνῶν τῆς Ὠλενέας καὶ ἦτο ἡγούμενος τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος. Προσέφερε μεγάλας ὑπηρεσίας ἐν τῷ ἱερῷ ἀγῶνι καὶ χρήματα ἱκανά. Εἶδε τὸν μονακίβιον ἀυτάδελφόν του πίπτοντα ἐν τῷ πρώτῳ πολέμῳ κατὰ τὸ Ἀγρίνιον. Ἠγόρασε παρὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Πορφυρίου κτήματι ἐν τῇ περιφερείᾳ Σταμνῶν καὶ προσεκόλλησε τοῦτο εἰς τὴν Μονὴν τῆς μετανοίας του. Τῷ 1833 ἡ Μονὴ του διελύθη καὶ ἠναγκάσθη νὰ γένηται ἐφημέριος Σταμνῶν διορισθεὶς συγχρόνως ἐπίτροπος ἐπὶ τῶν γάμων (ἔγγραφον ἐπισκοπῆς πρὸς τὴν Ἰ. Σύνοδον ἀρχεῖον).

6.

Οἱ πεσόντες ἱερεῖς τῆς πόλεως Μεσολογγίου.

Παρεκτὸς τοῦ ἐπισκόπου Ρωγῶν Ἰωσήφ κατὰ τὴν νύκτα τῆς ἐξόδου ἔπεσον καὶ οἱ ἱερεῖς Παντολέων Βάλβης, Π. Ἀγλύκαντος, Γ. Μπουμπιώτης, Γεοργάσιος Ἀνανίας, Δημ. Τσοκάντας, Ἀνδρέας Δεστούνης καὶ ὁ ἱερομόναχος Πορφύριος.

Ἀρχιμ. ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ ΠΑΠΑΚΥΡΙΑΚΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ

Ἡμέρο- μηνία	Εὐαγγ. Κυριακῶν	Ἀπόστ. Κυριακῶν	Ἑσθινά	Ἦχοι
6	Κυρ. ζ' Τυφλοῦ	» ζ' Τυφλοῦ	Η'	Πλ. α'
13	» Ζ' Ἀγ. Πατέρων	» Ζ' Ἀγ. Πατέρων	Ι'	Πλ. β'
20	» Η' Πεντηχοστῆς	» Η' Πεντηχοστῆς	Λ'	—
27	» Α' Ματθαίου (Ἀγ. Πάντων)	» Α' Ἀγ. Πάντων	—	Πλ. δ'

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ἡ ζωὴ τῆς ὕλης.

Παρεδόθη εἰς τὴν ὕλην ἀπνευστί, ὀλόσωμος καὶ ὀλόψυχος, ἐκορυβαντίασεν ἐπὶ ἡμέρας, ἐπὶ μῆνας καὶ ἔτη, καὶ ἔπειτα, ἐνσφηνώσας σφαῖραν πυροβόλου εἰς τὸν ἐγκέφαλόν του, ἠτύοκτόνησεν, ἀφοῦ ἐχάραξε λόγους μελαγχολικοῦ χαιρετισμοῦ πρὸς τὴν ὕλην: «Χαῖρε, ζωὴ τῆς ὕλης!» Καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἦνε ἀλλοῖον τὸ κατάντημα τοῦ ὑλόφρονος. Θὰ ἠδύνατο πάντως νὰ συνέλθῃ, μετὰ τὸν συμφυρμόν του μετὰ τῶν χοίρων, νὰ ἐκτιμήσῃ προσηκόντως τὰ κεράτια, τὰ ὁποῖα ἐν τῷ βορβόρῳ τῆς ὕλης κυλιόμενος συνενέμετο, καί, μετανοῶν, νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τοῦ πατρὸς του τοὺς κόλπους, τὸν ἄσωτον μμούμενος υἱόν. Καὶ ὁ πατήρ του θὰ τὸν ἐδέχετο. Διότι πάντοτε προσδοκᾷ ἀγρυπνοῦσα ἡ φιλοστοργία ἡ πατρική. Ἄλλ' ἡ ζωὴ τῆς ὕλης εἶχε τέλεον δηλητηριασθῆ καὶ ὡς μόνον διεξέοδον ἀπὸ τὴν ἀηδῖαν, τὴν ματαιότητα, τὸν ὀλεθρον τοῦ ὑλιστικοῦ βίου, εἶρε τὴν ἐκουσίαν καὶ βιαίην αὐτοθανάτωσιν. Τὰ ὀψώνια τῆς ἀμαρτίας, - θάνατος. Βλέπετε ταῦτα οἱ νέοι, καὶ ὅσοι εἰς βορᾶν τῆς ὕλης παρεδῶκατε ἑαυτοὺς. Ἡ ζωὴ τῆς ὕλης ἀπολήγει εἰς θάνατον· θάνατον τοῦ σώματος, καὶ θάνατον τῆς ψυχῆς.

Κληρὸς καὶ Ἔθνος.

Ἐορτασμὸς τῆς ἑκατοστῆς ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου ἐπισκόπου Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ ἐπετηρίδος, συναγείρας εἰς τὴν πανηγυρικὴν λειτουργίαν καὶ τὸν ὑπομνηστικὸν τῆς δράσεως αὐτοῦ πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας λόγον, ὑπέμνησεν ἔτι ἅπαξ καὶ ὡς ἐπικαιρότατα τὰς ἀνυπολογίστους ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας προσήνεγκεν ὁ ὀρθόδοξος κληρὸς εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀναγεννήσεως καὶ τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Ἑθνους. Ὅ,τι δῆποτε καὶ ὅστις δῆποτε κἄν εἶπη, δὲν θὰ δυνηθῆ νὰ διαμφισβητήσῃ τὸ γεγονός, ὅτι ἡ σωτηρία τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ τῆς γλώσσης, ἡ συντήρησις καὶ θέρμανσις καὶ τόνωσις τοῦ ἔθνικοῦ αἰσθηματος καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ τῶν Τούρκων ἀπελευθερώσεως τοῦ τμήματος τούτου τῆς πατρικῆς ἡμῶν οὐσίας ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν πομαίνουσαν Ἐκκλησίαν, ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῆς ὁποίας μετὰ τὴν ἄλωσιν συνήχθησαν, ὡς εἰς τὸ μόνον θαλπυρὸν καταφύμιον ἐν τοῖς χειμερίοις καιροῖς, τὰ νοσσία τοῦ Γένους. Ὁ Παλαιῶν Πατρῶν ὑπῆρξεν εἰς τῶν πρωτοστατησάντων εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ἐθνεγέρσεως. Καὶ ὁ ἀγὼν ἀπέβη νικηφόρος, διότι, πρὸ παντὸς, μετέσχον αὐτοῦ οἱ Γερμανοί, οἱ Γρηγόριοι, οἱ Ἰωσήφ Ρωγῶν, καὶ τσοῦτοι ἄλλοι πολυώνυμοι καὶ ἀνώνυμοι λειτουργοὶ

τοῦ Ἰψίστου. Τὰ ἐκ τούτου συμπεράσματα εἶνε μελέτης ἄξια, μάλιστα σήμερον.

Αἱ δευτέραι σκέψεις.

Καθ' ἃ πληροφοροῦμεθα ἐξ Ἀλεξανδρείας, οἱ ἐκ Συρίας ὀρθόδοξοι τοῦ κλίματος τοῦ Ἀλεξανδρινοῦ θρόνου, ἀποσχόντες τῆς ἐκλογῆς Πατριάρχου καταπάντα αὐτῆς τὰ στάδια, μετὰ τὸ τελευταῖον, καθ' ὃ ὀριστικῶς ἀνεδείχθη ὁ νέος Πάπας Ἀλεξανδρείας, ἤρξαντο δεικνύοντες τάσεις ἠττον ἀδιαλλάκτους, σκέπτονται δὲ νὰ προέλθωσιν εἰς συνεννοήσεις πρὸς αὐτὸν ἅμα τῇ εἰς τὴν ἔδραν αὐτοῦ ἀφίξει. Αἱ περὶ συνεννοήσεως σκέψεις ἐν πνεύματι ἀγάπης καὶ ἀδελφότητος θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχον γείνει κατὰ τὰς τύσας εὐκαιρίας, τὰς ὁποίας παρέσχεν ἡ φιλαδελφία καὶ ἀνεκτικότης τῶν τὰ τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου κατὰ τὸ διάστημα τῆς μεσοπατριαρχείας ἰθύνοντων, ἵνα ὁ νέος Πατριάρχης προβληθῆ ἐκ μέρους σύμπαντος τοῦ ποιμνίου. Ἄλλ' ὅμως ἐκείνου μὴ γενομένου, καὶ τοῦτο εἶνε ἀγαθόν, ἡ ἔξω καὶ μετὰ τὴν ἐκλογὴν ἐπικρίτης σκέψεων σοφωτέρων. Ἄν μέχρι τέλους πρυτανεύωσιν αὐταί, θὰ ἐκλίπῃ ἐν τῷ ἀλεξανδρινῷ θρόνῳ ἡ κυριωτέρα ἀφορμὴ ἀνωμαλιῶν καὶ διὰ τὸ παρὸν καὶ διὰ τὸ μέλλον, θὰ δυνηθῆ δ' ἡ δευτερόθρονος ἀποστολικὴ κατὰ Ἀνατολὰς Ἐκκλησία νὰ προβῆ ἀπερίσπαστος εἰς τὴν ἀνασύνταξιν τῶν τοῦ θρόνου ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ εὐσεβοῦς αὐτῆς ποιμνίου.

Ἀηδῖαι.

Ὁ Τύπος τῆς Θεσσαλονίκης δημοσιεύει ἐκτενεῖς ἀποκαλύψεις περὶ τῆς ἐν Μακεδονίᾳ δράσεως τῆς κατολικῆς προπαγάνδας, τῆς ἐνεργουμένης ὑπὸ λατινιδων καλογραϊῶν πρὸς προσηλυτισμὸν ὀρθοδοξοπαίδων. Ἐν τοῖς δημοσιεύμασι τούτοις ἀναφέρονται ὀρισμένα γεγονότα καὶ ἰδρύματα καὶ ὀνόματα, καὶ κληρονομιῶν τῶν προσηλυτιζομένων ὀρφανῶν σφετερισμοὶ ὑπὸ τῶν προπαγανδίζουσῶν, καὶ ἄλλα ἀηδῆ καὶ χυδαῖα. Καὶ διαλογιζόμεθα διὰ φορὰν μυριοστήν: δὲν εἶνε κρίμα τόσος φανατισμὸς, τόση δραστηριότης, τόση ἐπιμονή, νὰ ἐξαντλῶνται εἰς τοιαύτας μικροπρεπείας, μαρτυρούσας μίαν ἀθλίαν νοοτροπίαν τῶν οὕτω μορφούντων καὶ τόσον ἀποκρουστικὰς ἀπεργαζομένων τὰς καλογραῖας ταύτας, ἐνῶ θὰ ἠδύνατο νὰ χρησιμοποιοῦνται εἰς ἔργα ὑψηλά, ἐνγενῆ, ἀνθρωπιστικά; Αὐτῇ ἡ μυστικιστικῇ, ἡ ὑπουλοῦς, ἡ ἀναυδρὸς ἐνεδρουργία, πρὸς ἄγραν παιδίων μικρῶν καὶ παραποίησιν καὶ διαστρέβλωσιν τῶν σιναισθημάτων των, εἰς τὴν ὁποίαν συμφύρονται μικρολόγοι, μικροπρεπεῖς, ἀποκρουστικαὶ γυναικεῖαι μορφαί, εἶνε λοιπὸν τόσον συμπαθὴς εἰς τοὺς κύκλους τοῦ Βατικανοῦ;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Α. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ἄπο μακροῦ ἐκ δυσπνοίας κατατροχόμενος, ἐπ' ἐσχάτων δὲ αἰσθανθεὶς τὴν νόσον ἐπιδεινουμενὴν, ἀπὸ τῆς Μεγ. Ἑβδομάδος παρέμενε σχεδὸν ἀπρόσιτος, ὅτε, πρὸς ἀναψυχὴν μετὰ κόπου μεταβάς εἰς Φάληρον τῇ παρελθούσῃ Παρασκευῇ καὶ προσβληθεὶς ἐκ συμφορῆσεως, ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον ἐν ἡλικίᾳ 68 ἐτῶν ὁ ταπεινὸς ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Καθηγητῆς τῆς Εἰσαγωγῆς καὶ Ἑρμηνείας τῆς Παλ. Διαθήκης καὶ τῆς Ἑβραϊκῆς γλώσσης Νικόλαος Α. Παπαγιαννόπουλος.

Ἐκ Δόλιανης τῆς ἐπαρχίας Ζαγορίου τῆς Ἠπείρου καταγόμενος, τὰ μὲν πρῶτα γράμματα ἔμαθεν ἐν τῇ πατρίδι του καὶ εἶτα τὴν ἐγκύκλιον παιδείαν ἐν τῇ Ριζαρείῳ Σχολῇ ὡς ὑπότροφος τῶν Ριζαρῶν τὰς δ' ἀνωτέρας θεολογικὰς σπουδὰς διήκουσεν ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου, ἧς ἀπεφοίτησε τῷ 1881, καὶ εἶτα ἐν τοῖς Πανεπιστημίοις τῆς Τυβίγγης, τοῦ Μονάχου καὶ τῆς Λειψίας μέχρι τοῦ 1883. Ἐπανελθὼν εἰς Ἑλλάδα διορίσθη καθηγητῆς τῶν θρησκευτικῶν ἐν τῷ ἐν Ἄρτῃ Γυμνασίῳ, καὶ κατόπιν ἐν τοῖς Γυμνασίοις τοῦ Βαρβακείου Λυκείου, τῷ Γ' Γυμνασίῳ Ἀθηνῶν, τῷ Παιδαγωγείῳ τοῦ Β. Βουλγάρου καὶ τοῖς Διδασκαλείοις τῆς Φιλεκαπαιδευτικῆς Ἑταιρείας τῷ δὲ 1894 ἐν τῇ Ριζαρείῳ Σχολῇ, ἐν ἣ ἐδίδασκε τὴν Ἑρμηνείαν καὶ Εἰσαγωγὴν τῆς Παλ. Διαθήκης, τὴν Ἑβραϊκὴν γλῶσσαν καὶ τὴν Ἑγκύκλιον τῆς Θεολογίας. Καθηγητῆς τῆς Θεολογ. Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου ἐξελέγη τῷ 1907, ἔκτοτε δ' ἀνελλιπῶς ἐπὶ εἰκοσαετιᾶν ὄλην ἐδίδασκε τὰ μαθήματα τῆς ἔδρας του. Τῷ 1910 διορίσθη μέλος τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπείας πρὸς παρασκευὴν τοῦ ἰσ' ἐν Ἀθῆναις Συνεδρίου τῶν Ἀνατολιστῶν διηύθυνε τὴν Ριζαρείου Σχολὴν προσωρινῶς ἐπὶ τριετιᾶν (1918—1911) ἐξελέγη Κοσμητῶρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς πολλάκις ἦτο τετιμημένος διὰ τοῦ ἀργυροῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτήρος· ἐδημοσίευσεν δέ, πρὸς τοὺς θρησκευτικοὺς καὶ γεωγραφικοὺς διδακτικοὺς βιβλίους διὰ τὰ σχολεῖα τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως, καὶ ἐπιστημονικὰς πραγματείας, οἷον «Ἑρμηνείαν τοῦ ὕμνου τοῦ προφ. Ἀββακούμ», «Περὶ τῆς Σκηπῆς τοῦ Μαρτυρίου», «Λόγον εἰσιτήριον εἰς τὴν Ἑβραϊκὴν γλῶσσαν», «Ἑβραϊκὴν γραμματικὴν» κλπ., εἶχε δ' ἔτοιμον καὶ Ἑβρ.-Ἑλληνικὸν λεξικόν, ὅπερ παρέμεινεν ἀδημοσίευτον.

Ὁ ἀείμνηστος Νικόλαος Παπαγιαννόπουλος διεκρίνετο διὰ τὸ εὐμέθοδον τῆς διδασκαλίας, διὰ τὸ ἐξαιρετικὸν αὐτοῦ ἦθος καὶ τὴν ἀπαρέγκλιτον εἰς τὸ καθῆκον ἀφοσίωσιν. Εὐθυτενὴς τὸ παράστημα, σοβαρὸς, ἀξιόπρεπής, δίκαιος καὶ περιοσκεμμένος, εἶχε τὴν ἐμβροθὴ ἐμφάνισιν ὤμοιου συγκλητικοῦ, ὁμολῶν δὲ καὶ συγγραφῶν μετὰ περιστῆς περιπέφωτος καὶ ἀπὸ περιωπῆς, ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν διδακτικῶν του καθηκόντων ἐνέπνεεν ἀμέσως τὸν σεβασμὸν, τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην, πάντοτε εὐσυμπάθητος καὶ ποθητὸς εἰς τὰς μετὰ τῶν συναδέλφων συνεργασίας καὶ ἀνατροφάς.

Ἡ ἐπὶ τῷ νεκρῷ ἀκολουθία ἐψάλθη ἐν τῷ ναυδριῷ

τῆς Ριζαρείου Σχολῆς, τελεταγοῦντος τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν. Τὸ ἱερόν αὐτοῦ σῆνος, περιστοιχισόμενον ὑπὸ τῶν οἰκείων, τοῦ Πρωτάνευος, τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, τῆς Θεολογικῆς αὐτοῦ Σχολῆς, τῶν μαθητῶν τῆς Ριζαρείου καὶ πολλῶν φοιτητῶν καὶ φίλων, προσεφώνησαν ἀπὸ μέρους τοῦ Πανεπιστημίου μὲν ὁ Πρωτάνης Σ. Μετάδος, τῆς Θεολογικῆς δὲ Σχολῆς ὁ Κοσμητῶρ αὐτῆς κ. Α. Ἀλιβιζάτος, καὶ τῆς Ριζαρείου ὁ Διευθυντῆς αὐτῆς Ἀρχιμ. κ. Εὐάγγελος Ἀντωνιάδης, καταδέσαντες στεφάνους. Μετὰ τὸν ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου λεχθέντα ἐπικήδειον, ἐκ προσώπου τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ἐντολῇ αὐτῆς, τελευταῖον ἀποχαρτισμοῦ λόγον εἶπεν ὁ ἐκ τῶν καθηγητῶν αὐτῆς κ. Γρηγόριος Παπαμιχαήλ.

Ὁ Κύριος ἀναπαύσαι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν δικαίῳ σκηναίς.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Συμφώνως τῇ ἀποφάσει τῆς Δ. Ἱερᾶς Συνόδου ἐπὶ τῇ ἑκατονταετιρίδι τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ ἐτελέσθησαν ἐπιμνημόσυνοι δέησεις ἐν πᾶσι τοῖς ναοῖς. Εἰδικώτερον δὲ ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ Ἀθηνῶν, ἱερουργήσαντος τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐτελέσθη ἡ ἐπιμνημόσυνη δέησις συγχωροστατούντων καὶ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Γόρτυνος καὶ Μεγαλόπολεος κ. Πολυκάρπου καὶ Κυθωνιῶν κ. Εὐγενίου. Αὐθήμερόν περὶ ὥραν 7 μ. μ. ἐγένετο μεγάλη συγκέντρωσις ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ «Παρνασσοῦ», μετὰ σύντομον δὲ εἰσαγωγὴν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Γόρτυνος. Ὁμίλησε διὰ μακρῶν ἐξάρας τὸ πρόσωπον καὶ τοὺς ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ἀγῶνας τοῦ ἀοιδίμου Γερμανοῦ Ὡσαύτως ἐν τῇ Ἁγίᾳ Λαύρᾳ, ἐν ἣ ὕψωσεν οὗτος τὴν σημαίαν τῆς Ἐπαναστάσεως, διεξήχθησαν λαμπρῶς αἱ ἐορταὶ τῆς ἑκατονταετηρίδος ἀπὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἐτέλεσαν δ' ἐν τῷ ναῷ τῆς περιψύστου Μονῆς τὴν θείαν Λειτουργίαν οἱ Σεβ. Μητροπολιταὶ Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας κ. Τιμόθεος, Καρυστίας κ. Παντελεήμων καὶ Ἡλείας κ. Ἀντώνιος. Κατὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν ὁμίλησαν ὁ Σεβ. Καρυστίας κ. Παντελεήμων καὶ Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας κ. Τιμόθεος, διὰ μακρῶν ἀναπαραστήσας τὴν δρᾶσιν τοῦ Γερμανοῦ, μετὰ δὲ τὸ πέρας αὐτῆς καὶ ἐκτὸς τοῦ ναοῦ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ρούφος.

—Τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα τῆς Ἐκκλησίας ἐξακολουθεῖ ν' ἀπασχολῇ ζωηρῶς αὐτήν, χωρὶς ὅμως δυστυχῶς νὰ παρουσιάσῃται ἐγγίξουσα ἡ λύσις αὐτοῦ. Ὁ Μακ.

Ἀρχιεπίσκοπος ἐπανεπιλημμένως συνωμίλησε μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, προχθὲς δὲ ἐπεσκέφθη αὐτὸν εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐδημοσιεύθησαν Νομ. Διατάγματα τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης, δι' ὧν ἀφαιρεῖται ἅπαντα ἡ Μοναστηριακὴ περιουσία τῆς Ἐκκλησίας, τῶν ναῶν καὶ παντὸς εὐαγοῦς ἰδρύματος. Ἐὰν μὴ ἀνακληθῶσι τὰ Νομ. Διατάγματα ταῦτα ἢ τροποποιηθῶσιν, βεβαίως ἡ Ἐκκλησία θὰ εἰρεθῆ πρὸ ἀδιεξόδου, πολλῶ μᾶλλον ὅτι ἡ Πολιτεία, παρὰ τὰς ἐπαγγελίας αὐτῆς, ἐδήλωσε τελευταίως ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ ἐνισχύσῃ οἰκονομικῶς τὴν Ἐκκλησίαν. τὸ δὲ Γεν. Ἐκκλ.σ. Ταμεῖον ἐδήλωσεν ὅτι δὲν θὰ δυνηθῆ ἀπὸ τῆς 1 ἁρξαμένου μηνὸς ν' ἀνταποκρίνηται εἰς τὰς ἐκ τοῦ νόμου ἐπιβαλλομένας ὑποχρεώσεις του.

— Ὁ ἐν τῇ Κλινικῇ Γερουλάνου νοσηλευόμενος Σεβ. Μητροπολίτης Λευκάδος ὑπέστη ἐγγείρησιν τοῦ ποδὸς αὐτοῦ. Ἡ κατάστασις του εἶναι κρίσιμος.

— Ὅλως ἀδοκίμως ἐδημοσιεύθη Νομ. Διάταγμα ἀπὸ 26 Μαΐου 1926, δι' οὗ ἰδρύεται Νέα Μητρόπολις Μεγάρων, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν Μεγαρίδος, τῆς Αἰγίνης καὶ τῆς Κοινότητος Ἀχαρῶν (Μενιδίου), μὲ ἔδραν χειμερινὴν τὰ Μέγαρα καὶ θερινὴν τὴν Ἐλευσίνα, μειουμένων τῶν ὁρίων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν κατὰ τὰς ἀπαριζούσας τὴν ἄνω Μητρόπολιν Ἐπαρχίας καὶ Κοινότητος.

— Ἀναφορικῶς πρὸς τὰ γραφέντα εἰς τὰς ἐφημερίδας, περὶ τοῦ Χρυσοστόμου Χαροφύλακος, διῆθεν ἀρχιμανδρίτου, ἐδηλώθη ὅτι οὗτος καθηρέθη ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ὡς ἀγύρτης καὶ ἀπατεῶν. Πέρυσιν εἶχε συλληφθῆ, καὶ ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ διὰ τῆς διευθύνσεως τῶν φυλακῶν τοῦ Συγγροῦ ἐπᾶνεφερον αὐτὸν εἰς τὴν τάξιν τῶν λαϊκῶν, ἀφαιρεθέντος τοῦ ἱερατικοῦ σχήματος. Μετὰ τὴν ἀποφυλάκισίν του ὁμως παρανόμως ἐνεδύθη καὶ πάλιν τὸ ἱερατικὸν σχῆμα διὰ νὰ ἀπατᾷ τὸν λαόν, διὰ τοῦτο δὲ καὶ πάλιν ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ δι' ἐγγράφου τῆς πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας ἐζήτησεν ὅπως ἀφαιρέσῃ ἀπ' αὐτοῦ τὸ ἱερατικὸν σχῆμα καὶ τὸν ἐπαναφέρει καὶ πάλιν εἰς τὴν τάξιν τῶν λαϊκῶν.

— Τὸ Προεδρεῖον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρωτητοῦ Σταυροῦ δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ πρὸς τὸν Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπον ἐξέφρασε θερμὰς εὐχαριστίας διὰ τὸ ἐνδιαφέρον, ὅπερ ἐπέδειξεν εἰς τὸ ἔργον τοῦ σωματείου κατὰ τὴν ἐν τῷ πα' αθηναϊκῷ σι' ἰδίῳ τῇ 22 Μαΐου γενομένην ἐορτήν του.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

— Τὸ πρωτοδικεῖον ἀπέρριψε διὰ λόγους τυπικοὺς καὶ τὴν κυριατέραν ἀγαθὴν τὴν ὁποίαν ἤγειρεν ὁ

Παπαευθὴμ ἐναντίον τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἴκ. Πατριάρχου.

— Ἡ διεύθυνσις τῆς ἀστυνομίας Κωνσταντινουπόλεως ἐπέστρεψεν εἰς τὰ πατριαρχεῖα τοὺς κατασχεθέντας πρὸ δύο περιόπου ἐτῶν κώδικας τοῦ 1923 καὶ 1924, περιέχοντας τὰ πρακτικὰ τῆς ἱερατ. συνόδου καὶ τῶν δύο σωματίων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἐνταῦθα πρέσβυς τῆς Αἰγύπτου ἐπισκεφθεὶς τὴν Α. Θ. Π. τὸν Πάπαν κ. Μελέτιον Ἀλεξανδρείας ἐδήλωσεν αὐτῷ ὅτι ἐνετάλη παρὰ τῆς Κυβερνήσεως του νὰ κυρώσῃ τὰ διαβατήρια τῆς Α.Θ.Π. διὰ τὴν εἰς Αἴγυπτον μετᾶβαιν αὐτῆς.

— Ἀρίστω σήμερον ἐξ Ἀλεξανδρείας Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Λεοντοπόλεως κ. Χριστοφόρου, Πτολεμαίδος κ. Παρθενίου καὶ τοῦ ἀρχιμ. κ. Φωτίου, προϊσταμένου τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἐὐαγγελισμοῦ καὶ τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου κ. Στεφάνου, προϊσταμένου τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἐν Καίρω. Ἡ Ἐπιτροπὴ θ' ἀνακοινώσῃ σήμερον μ. μ. ἐπισήμως τὸν Παναγιώτατον Πάπαν Ἀλεξανδρείας τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ εἰς τὸν θρόνον Ἀλεξανδρείας καὶ θὰ συνοδεύσῃ αὐτὸν εἰς Αἴγυπτον, μέλλοντα ν' ἀπέλθῃ ἐκεῖ τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα.

— Εἰς τὸν Πρωτοπρεσβύτερον Στέφανον ὁ νέος Πάπας Ἀλεξανδρείας ἀπένειμε σήμερον ἐπιστήθιον Σταυρὸν εἰς ἐπιβράβευσιν τῆς εὐδοκίμου καὶ μακρᾶς διακονίας του ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

— Ἡ δ' καὶ τελευταία ἐπ' ἐκλογῇ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας συνέλευσις τῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν ἐκλεκτόρων ἐγένετο τῇ 20 Ἰούλιου. Μαΐου ἐν τῷ Πατρ. ναῷ τοῦ ἁγ. Σάββα ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ σεβ. Τοποτηρητοῦ μητροπ. Τριπόλεως κ. Θεοφάνους συμπαραστατουμένου καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν μητροπολιτῶν περὶ τὴν τράπεζαν, ἐφ' ἧς ἡ κάλπη, εἰς μὴδ' ἓνα δ' ἄλλον ἐπιτραπέσις τῆς εἰς τὸν ναὸν εἰσόδου, πλὴν τῶν ἐκλεκτόρων. Ἐκαστος ἐκλέκτωρ προσερχόμενος ἐψήφισε καὶ εἶτα ὑπέγραψεν εἰς ἴδιον βιβλίον. Οἱ κληρικοί εἶχον ἐνταλῆ ὅπως προσέλθωσιν ἀποπροσώπως, ἀπαγορευθείσης εἰς τοὺς ἐντεῦθεν τοῦ Ἀσσιουτῆ τῆς δι' ἀντιπροσώπων ψηφίσεως. Ἡ ψηφοφορία διεξήχθη ἐν ἄκρα εὐταξίᾳ. Μετ' αὐτὴν γενομένης τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων, ὁ μὲν Πατριάρχης πρ. Κωνσταντινουπόλεως κ. Μελέτιος ἔλαβε ψήφους 138, ὁ δὲ Σεβ. Μητροπ. Νουβίας κ. Νικόλαος 126. Μεθ' ὅ συνετάχθη τὸ τῆς ἐκλογῆς πρακτικόν, ὅπερ ὑπεγράφη ὑπὸ τοῦ Τοποτηρητοῦ. τῶν μελῶν τῆς ἱερατ. Συνόδου, τῶν Γραμματέων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν, ἠγγέλθη δ' εἰς τὸ ἀναμένον χριστιανικὸν πλήρωμα τὸ ἀποτελεσμα αὐτῆς, γενόμενον δεκτὸν μετὰ χαρᾶς. Ταυτοχρόνως ἤρξαντο κρούοντες καὶ οἱ κώδωνες τοῦ Πατριαρχ. ναοῦ

Μετὰ τὴν ἔξαγγελίαν τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐκλογῆς ὁ ἐκ τῶν δύο ὑποψηφίων μειοψηφήσας σεβ. Νουβίας κ. Νικόλαος ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ ἑλληνικῷ τῆς Ἀλεξανδρείας τύπῳ τὴν ἀκόλουθον δήλωσιν: «Ἀναγνωρίζω τὰ ἀποτελέσματα τῆς Πατριαρχικῆς ἐκλογῆς ὑποκλίνομαι πρὸ τοῦ θελήματος τοῦ Κυρίου καὶ παρακαλῶ πάντας τοὺς ὑποστηρίζαντας τὴν ὑποψηφιοτήτά μου νὰ συνταχθῶσι περὶ τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον καὶ τὸν ἐκλεγέντα νέον Πατριάρχην κ. Μελέτιον, ἵνα ἀπὸ κοινοῦ συνεργασθῶμεν ἐν ἀγάπῃ καὶ εἰρήνῃ εἰς δόξαν τῆς Ἐκκλησίας. Ἀδτι ἡ βουλὴ τοῦ Κυρίου. ὉΜητροπ. Νουβίας **Νικόλαος**»

Ἢίτα ἐτηλεγράφησε πρὸς τὸν ἐπιτυχόντα συνυποψήφιον εἰς Κηφισίαν τόδε τὸ συγχαρητικὸν τηλεγράφημα: «Ὑποβάλλων ὀλόθυμα συγχαρητήρια Ὑμετέρῳ Παναγιώτη ἐξαιτιοῦμαι εὐλογίας πατρικίας. Νουβίας **Νικόλαος**».

— Πρὸς τὴν Α. Θ. Π. τὸν νέον Πάπαν Ἀλεξανδρείας κ. Μελέτιον διεβίβασαν συγχαρητικὰ τηλεγραφήματα ἐν τοῖς πρώτοις ὁ Τοποτηρητῆς καὶ τὰ μέλη τῆς Ι. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας. Ἐπ' ἴσης συνεχάρησαν αὐτῷ καὶ ἡ Κοινότης Ἀλεξανδρείας, ἡ Ἑλληνικὴ Πρεσβεία, οἱ ἐν Αἰγύπτῳ Ἑλληνικαὶ Κοινότητες, οἱ Σύλλογοι καὶ τὰ Σωματεῖα καὶ αἱ πατριαί, οἱ τὰ πρῶτα ἐν ταῖς Παροικίαις φέροντες καὶ πλεῖστοι τῶν τοῦ λαοῦ. Οἱ ὀρθόδοξοι Σύροι ἀπέσχον μὲν τῆς ψηφοφορίας ἀλλ' ἀπέστειλαν συγχαρητήρια.

— Περὶ μεσοῦντα τὸν λήξαντα Μάϊον κατὰ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μελῶν τῆς Βασιλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας Ἀλεξανδρείας, μνείας γενομένης ὑπὸ τοῦ προέδρου κ. Δὲ Ἐρρέρος ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ λόγου του τῶν ἀποθανόντων ἐταίρων, πρῶτον ἐμνημονεύθη ὁ ἀείμνητος πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Φώτιος, «ἀνὴρ ἀληθῶς ὑπέροχος, μέγας φιλόφρων, ὑψηλῆς διανοίας καὶ ἀπαράμιλλος ρήτωρ».

ΑΛΒΑΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Κατ' εἰδήσεις τῶν ἀλβανικῶν ἐφημερίδων ἡ Ἀλβανικὴ Κυβέρνησις διώρισεν ἀντιπροσώπους τῆς πρὸς λύσιν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος τῆς Ἀλβανίας μετὰ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Σεβ. Μητροπολίτου Τραπεζοῦντος κ. Χρυσάνθου τοῦ κ. Παντελῆν Βαγγέλην, πρόεδρον τῆς Γερουσίας, κ. Κίτταν πρόεδρον τῆς Βουλῆς, Μιχ. Κάσσον καὶ Βασ. Μπαμίχαν βουλευτὰς ὀρθοδόξους. Ἡ ἐπιτροπὴ ἔθεσεν ὡς ὅρον συζητήσεων τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ αὐτοκεφάλου τῆς Ἀλβανικῆς Ἐκκλησίας.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ

ὑπὲρ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὁρφανοτροφείου
κατὰ τὸ 1925

Ἰ. Διαμαντόπουλος Δραχ. 600, Ἐτ. Λόγγος 1.000, Ἰωάσαφ Ἐμμαν. 100, Ἐ. Μπεκιάρης 1.000, Κοινότης Flint 1.476, Νικολόπουλος 50, Δ. Πολυκράτης 100, Ἀρχ. Ζαχ.

Λιανᾶς 500, Π. Γκρέτσης τροφεῖα 5.000, Οἰκονόμος Βλυσίδης 500, Προσωπ. γραφ. Πουλοπ. 500, Κ. Δημητρίου ἐκ Κύπρου 1.000, Διάφοροι 255, Ζεῦγος Ἀντων. Ῥοδοπούλου 2.000, Δις Ἰσαακίδου 200, Ἀνδρ. Μαρτῆ 2.400, Κυρία Πέρδικα 50, Β. Μαντούβαλος 1.928, Δήμαρχος Πειραιῶς 2.000, Π. Ῥεδιάδης 300, Κ. Τσιρίκης 100, Κυρία Καστανᾶ 200, Θ. Παπακων(τίνου) 100, Θ. Κακριδῆς 60, Σ. Παπαστοράτης 500, Ἐπ. Τσάκωνας 100, Βιτάλης 50, Κυρία Στεριοπούλου 1.000, Ἐλ. Βελιώτης 1.000, Ἰ. Νεαμονιτάκης 300, Αφ. Μπρατσιώτη 100, Δρογγίτης 100, Κυρία Μαργαρίτου 500, Παλαιολόγος καθηγ. 200, Ἀγγ. Τανάγρας 200, Βασ. Σταθοπούλου 200, Δ. Ζαγανιάρης 200.

— Εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ὁρφανοτροφεῖον Βουλιαγμένης προσέφεραν α) ὁ ἐν Ἀθήναις ὄμιλος «Ἀγάπη» ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ Πάσχα 5 ἄμνους, 150 ὠά. ἄρτους κλ. β) Αἱ κυρία Μαργαρίτου καὶ Στεργιοπούλου ἐπὶ ταῖς αὐταῖς ἑορταῖς 150 ὠά. γ) ἡ Ἀνώνυμος Ἑταιρεία τοιμέντων «Ἡρακλῆς» 5 τόννους τοιμέντου διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Ὁρφανοτροφείου· δ) Ἡ οἰκογένεια Α. Παυλίδου 150 δραχμάς. — Ἡ Πρόεδρος τοῦ Λυκείου Ἑλληνίδων κυρία Κ. Παρρὲν ἐπισκεφθεῖσα κατ' αὐτὰς τὸ Ὁρφανοτροφεῖον μετὰ τοῦ ἐπιτελείου αὐτῆς καὶ παρακολουθήσα τὴν ζωὴν καὶ τὰς σπουδὰς τῶν ὀρφανῶν, ἐξέφρασε πρὸς τὴν διεύθυνσιν τὰς ἀρίστους αὐτῆς ἐντυπώσεις ἐκ τῆς ἐν τῷ ἰδρύματι τάξεως καὶ τῆς προόδου τῶν μικρῶν τροφίμων.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΕΚΚΑ. ΟΡΦΑΝΟΤΡ. ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ

Ἔσοδα		Χρήσεως 1925	
Εἰσφοραὶ Ἱερῶν Ναῶν, Μονῶν, Κοινοτήτων, Ἑταιρειῶν, Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ διαφόρων ἰδιωτῶν	Δραχ.	195.563.20	
Παρ' Ἐκτελεστῶν Διαθήκης Α. Γεωργιάδου	Δραχ.	8.350.—	
Ὁμιλος Ἀθηνῶν «Ἀγάπη»		13.480.—	
Χριστιανικὴ Ἀδελφότης Νέων	»	710.—	
Ἀδελφότης Ἑλληνίδων Λύων Ἀμερικῆς	»	12.000.—	
Ἐπιχορήγησις Ὑπουργ.			
Πρόνοιας	»	20.000.—	54.540.—
Τόκος α'. ἔξαμ. 1925	»		613.55
Ὑπον Ταμείου τῆ 1]1]1925	»		100.398.10
Ἀκινήτοποιημ. ὕπον π. ἐ.	»		35.012.35
Εἰσφοραὶ εἰς Εἶδη	»		48.394.—
Σύνολον Ἐσόδων δραχ.		460.390.20	
Προσωριναὶ Πιστώσεις	Δραχ.	18.415.—	
		478.805.20	

Ἔσοδα

Τροφεῖα Ὁρφανῶν καὶ προσωπικοῦ Δραχ. 189.484.—
Ἰματισμὸς καὶ Ὑπόδησις » 18.685.—
Γενικὰ Ἔσοδα Μισθοὶ προσωπικοῦ, Διδακτικὰ βιβλία καὶ Γρ. ὕλη, καύσιμος ὕλη, μεταφορικὰ ἔσοδα,

πλουστικά και ζαπτικά, άγορά ύδατος, έξοδα έορτών, μικρά έξοδα κλπ. Δρχ.		98.744,80
Εγκαταστάσεις		
π. έτους	20.550	
χρήσεως 1925	38.123,50	> 58.673,50
Επιπλα και Σκεύη		
π. έτους	14.462,35	
χρήσεως 1925	19.893,50	> 34.355,85
Αποθήκη Τροφίμων		
stock τῆ 31]12]25		> 17.100,—
Σύνολον Έξόδων Δρχ.		417.046,15
Προσφωριναί χρεώσεις		> 31.813,85
Ταμείον και Τράπεζαι		> 29.945,20
		<u>478.805,20</u>

Αθήναι τῆ 23]4]26

Ο Λογιστής

Δημ. Κυριακίδης

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Ἐλασσώνι Ἱερᾶς Μονῆς Ὀλυμπιώσεως προκηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν ἡ κατασκευὴ τοῦ ὕδραγωγείου τῆς Μονῆς συμφώνως πρὸς τὸ σχεδιάγραμμα καὶ τοὺς σχετικoὺς ὄρους συγγραφῆς ὑποχρεώσεων διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἔργου ἀπάντων τῶν σχετικῶν ἐγγράφων ἐπισκομῶν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς ἔνθα οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην. Τὸ ἔργον προὔπελογίσθη διὰ δραχμὰς τριακοσίας δέκα χιλιάδας (310.000). Ἡ μειοδοσία ἐνεργηθῆσεται ἐν Ἐλασσώνι καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ τὴν 13ην Ἰουνίου 1926 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ὀλυμπιώσεως τῆς 24 Μαΐου 1926.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὀλυμπιώσεως προκηρύττει ὅτι. Ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως 160 ὄκ. ἔρια πρόβεια καὶ 150 ὄκ. ἔρια αἴγεια ὡς καὶ 70 ἐρίφια ἄρρενα τῆς Μονῆς συμφώνως πρὸς τοὺς ὄρους τῆς ταύταριθμοῦ διακηρύξεως. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Ἐλασσώνι καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ τὴν 6η Ἰουνίου 1926 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ὀλυμπιώσεως τῆς 24 Μαΐου 1926.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Προφήτου Ἡλιοῦ Ζαχάρου προκηρύσσει, ὅτι ἐκτίθεται εἰς ἐκποιήσιν τὰς ἐν Δερβενίῳ ἀγρῷ τῆς Μονῆς ἐπισκομῶνας κυπαρίσσους, διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας, τὴν 25ην Ἰουλίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐν Δερβενίῳ, καὶ ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Εὐρωστίνης Γεωρ. Βελισσαροπούλου, κατὰ τοὺς ὄρους τῆς προκηρύξεως τοῦ ἡγλίου ἢς ἀντίγραφον εὐρίσκειται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Μονῆς, ὡς καὶ εἰς τὸ ἄνω συμβολαιογραφεῖον Ἐν τῇ Μονῇ τῆς 24 Μαΐου 1926.

Τὸ Ἡγουμενλίον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ζερμπίτης διακηρύττει ὅτι δοθείσης μείζονος προσφοράς ἐπὶ τῶν τεμαχίων Τσοριγένη Περιβόλι, Ἀριανά, Μελισομάνδρον, Ψαλίδι, Κεντράδια, Μετόχι, Μαλινά, Χαλιάδες, Καστανιῶδη καὶ τρία

τεμάχια ἐν Ποταμῷ ἐκτίθενται ταῦτα εἰς ἐπαναληπτικὴν δημοπρασίαν, ὡς κα τὰ ἐν θέσει Βλογιάννου. Βαμβακίντρας Καυμένης Ἑλλά, Μάλινα καὶ Κομνηνὴ τὴν 20η Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Φάριδος καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς, συμφώνως τοῖς ὄροις τῆς ἀρχικῆς διακηρύξεως, ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν προσερχόμενοι εἰς τε τὸ Γραφεῖον τῆς Μονῆς καὶ τὸ τοῦ Συμβολαιογράφου Φάριδος Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Ζερμπίτης τῆς 25 Μαΐου 1926.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Κωνσταντίνου Λοκρίδος διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως εἰς ἀγρὸς τῆς Ἱ. Μονῆς ἐπισκομῶνας ἐν τῷ χωρίῳ «Ἰντέρα» Θερμοπυλῶν ἐκτάσεως ἐνὸς καὶ ἡμίσεως στρέμματος τὴν 13ην Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐν Μονῇ τῶν Θερμοπυλῶν καὶ ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Θερμοπυλῶν. Ὁ τελευταῖος πλειοδότης ὀφείλει νὰ καταθέσῃ τὸ ἡμισυ τοῦ ποσοῦ ὡς ἐγγύησιν κατὰ δὲ τὴν σύνταξιν τῶν Συμβολαίων θὰ καταβάλλῃ καὶ ἕτερον ἡμισυ τοῦ προσφερθησομένου ποσοῦ Ἐν Ἀγίῳ Κωνσταντίνῳ τῆς 25ῆς Μαΐου 1926.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Σερίφῳ Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ταξιαρχῶν διακηρύττει ὅτι ἐκτίθενται ἐνωτικῶς εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐξαετοῦς ἐνοικιάσεως τὰ ἐν Μήλῳ κείμενα κτήματα τοῦ Μετοχίου Μήλου τῆς ἀνωτέρου Μονῆς συμφώνως τῷ περιγραφικῷ πίνακι καὶ κατὰ τοὺς ὄρους συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, ἢς τὰ ἀντίγραφα κατατεθήσονται ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς τῶν Ταξιαρχῶν. Ἡ ἐνοικίασις γενήσεται τὴν 13 Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τῆς πόλεως Μήλου ἄρξομένη τῆ 10 π. μ. ὥραν καὶ λήξουσα τὴν 12 μεσημβρίας. Ἐν Σερίφῳ τὴν 18 Μαΐου 1926.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Κεφαλληνίᾳ Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Γερασίμου προκηρύσσει, ὅτι ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἢ ἐπισκευὴ τῶν ἐν σχετικῇ διακηρύξει περιγραφομένων οἰκημάτων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ὧν ἡ δαπάνη προὔπελογίσθη εἰς ἑκατὸν χιλιάδας Δραχμῶν κατὰ τὸν συνταχθέντα προὔπελογισμὸν ὑπὸ τοῦ Δημομηχανικοῦ κ. Π. Μεταξά. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐνώπιον ἐνὸς τῶν ἐν Ἀργοστολίῳ Συμβολαιογράφων τὴν 6ην Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἂν ἀποτυχία ἢ κατόπιν αἰτίσεως μειοδοτικῆς τὴν 13ην καὶ 20ην ἰδίου μηνὸς ἄνευ ἄλλης γνωστοποιήσεως ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τῆς πόλεως Ἀργοστολίου, ἀπὸ τῆς 10ης π. μ. ὥρας μέχρι τῆς 12ης τῆς μεσημβρίας ἰδίας ἡμέρας, παρισταμένου καὶ ἀντιπροσώπου τοῦ Συμβουλίου τῆς Μονῆς Οἱ ἔροι συγγραφῆς καὶ ὑποχρεώσεων κατατεθήσονται παρὰ τῷ Γραφείῳ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κεφαλληνίας Ἡ ἐγγυοδοσία γενήσεται εἰς χρεώγραφα ἢ χρήματα, τηρηθήσονται δὲ πᾶσαι αἱ διατάξεις περὶ ἐργοληφίας δημοσίων κτιρίων κατὰ τοὺς σχετικoὺς Νόμους καὶ Β. καὶ Ν. Διατάγματα Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ἁγίου Γερασίμου τῆς 3η Μαΐου 1926

Τύποις «Φοίνικος» Σταδίου 38 Ἀθῆναι